

BINNENste BUITEN

kwartaalblad van Stichting Onze Weg
Postbus 30341, 6803 AH Arnhem
www.onzeweg.nl
jaargang 20, nr 2

onze
weg
↑

Het delen van ons verhaal

een stap voor stap handleiding

door Jim

Als je als christen een weg zoekt hoe om te gaan met je homoseksuele gevoelens zul je al gauw aanlopen tegen vragen als: zal ik aan anderen vertellen dat ik deze gevoelens heb? en: met wie ga ik mijn verhaal delen? Naar aanleiding van gesprekken hierover tijdens een dagconferentie in Londen is Jim een handleiding gaan schrijven over dit onderwerp. Jim is als vrijwilliger betrokken bij onze Engelse zusterorganisatie True freedom Trust. ¹

Ik heb deze handleiding geschreven omdat ik geloof dat als we ons geïsoleerd gaan voelen dit ertoe kan bijdragen dat we de navolging van Christus opgeven. Persoonlijk heb ik veel liefde en steun ervaren van mensen met wie ik mijn verhaal gedeeld heb, maar ik geef toe dat het delen van ons verhaal op een zorgvuldige manier dient te gebeuren. Vandaar dit artikel. Moge God jullie leiden om je verhaal op gepaste wijze te delen met anderen, en mogen jullie een dieper niveau van steun en aanvaarding ondervinden.

Er zijn momenten in ons leven dat we erover denken om onze homoseksuele verleidingen

en problemen te delen met een ander. Dat kan met een christelijke leider, een vriend of een familielid zijn. De ander kan christen zijn of niet.

Wanneer we dat doen, moeten we een gezond evenwicht bewaren: het aan helemaal niemand vertellen laat ons de last alleen dragen, het aan iedereen vertellen is niet aan te bevelen, omdat het ons noch de ander helpt.

Eerlijk zijn in relatie met anderen wordt op veel plaatsen in de Bijbel aangemoedigd. In 2 Korinthiërs 6:11-12 schrijft Paulus bijvoorbeeld hoe hij eerlijk is geweest

Delen

“Het delen van ons verhaal”. Zo luidt de titel van het openingsartikel van dit juninummer. *Sharing Our Stories* is de oorspronkelijke titel van het uit Engeland afkomstige artikel. Het woord *share* (*delen*) is een typisch Angelsaksische uitdrukking. Het kan een technische uitdrukking worden die we te pas en te onpas gebruiken. Het is echter niet niks als je (voor het eerst) het feit dat je te maken hebt met homoseksualiteit *deelt* met iemand. Je maakt een ander deelgenoot van iets wat een grote impact op jouw leven heeft (gehad), iets wat voor jou mogelijk verbonden is met een intens zoeken naar een antwoord op de vraag “wie ben ik?”, iets wat te maken heeft met diepe emoties, met misschien wel pijn en verwarring. In het woord *delen* zit

het element van gezamenlijk / gemeenschappelijk. Deze gedachte spreekt me aan. *Delen* is meer dan alleen je verhaal vertellen. Het nodigt de ander uit om betrokken te zijn bij je leven en om deel uit te gaan maken van je leven, vanaf dan is het motto niet langer ‘alleen’ maar ‘samen’. Zo hoort het althans. Is dit ook de praktijk in onze christelijke milieus?

Twee keer per jaar sturen we u met ons blad een acceptgiro toe. Het kwartaalblad *BinnensteBuiten* kent geen abonnementsgeld, maar dit blad zou niet kunnen bestaan zonder de steun van onze achterban. Dit jubileumjaar (zoals u wellicht weet bestaat Onze Weg in september vijftienvintig jaar) is voor ons een aanleiding om ons gedachte-

Van de redactie

door Reitze Siebesma

goed te *delen* met een breder publiek. Het septembernummer wordt een speciale uitgave met een hogere oplage dan anders, bedoeld om een nieuw lezerspubliek aan te boren. Een niekie kans! Dit brengt echter extra kosten met zich mee. Wilt u erover denken om ons een gift te sturen? Dankzij uw steun kan het werk van Onze Weg niet alleen doorgaan maar ook groeien. Dank voor uw betrokkenheid!

Inhoud

- 1 Het delen van ons verhaal
- 7 Op zoek
- 10 Buitenkerkse theorieën over homoseksualiteit
- 11 Een verrassend antwoord
- 12 Bakens in de storm
- 14 Allerlei
- 15 Gebed gevraagd voor
- 16 Gedachtenspinsels

REDACTIE: J.W. Berkhof, G.W. Berkhof-te Hennepe, R. Siebesma, I. Wildschut

VORMGEVING: I. Wildschut

CORRECTIE: A. van de Sluis

BESTUUR STICHTING ONZE WEG: J. Karreman, H. Sol-Lühoff, J. van de Sluis,

COMITÉ VAN AANBEVELING: Peter Helms (Canada, voormalig leider Jeugd met een Opdracht Amsterdam), J.J. Frinsel sr. (Montfoort, voorm. directeur Vereniging “Tot Heil des Volks”), Ds. J.H. Velema (Nunspeet, Chr. Geref. emeritus predikant), Dr. K. Zuidema (Wezep, voorheen huisarts), ds. J. Eschbach (Amersfoort, predikant- directeur Stichting Evangelisch Werkverband), H. Binnendijk (Rijnsburg, oud-programmamaker E.O.), Prof.dr. Willem J. Ouweneel (Huis ter Heide, hoogleraar theologie en wijsbegeerte).

AUTEURSRECHTBEPALING: © 1992-2004 Stichting Onze Weg

Niets uit deze uitgave mag, op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de redactie worden gebruikt, geciteerd of overgenomen. Ook voor het overnemen van informatie, citaten en/of (delen van) artikelen dient onder alle omstandigheden schriftelijk toestemming te worden gevraagd en verkregen van de redactie.

REACTIES EN ADRESWIJZIGINGEN:

Stichting Onze Weg,

Per post :Postbus 30341, 6803 AH Arnhem,

Internet :www.onzeweg.nl

E-mail :info@onzeweg.nl

Fax :084-7193955

GIFTEN: Postbank nr. 1714156 t.g.v. Kwartaalblad Stichting Onze Weg, Arnhem

LINE
LIVE IN CHRIST

deelnemer
evangelische
alliantie

tegenover de gemeente in Korinthe om zijn genegenheid voor hen te tonen. Galaten 6:1-6 spreekt hoe we naar elkaar moeten omzien, daarbij de bereidheid hebbend om elkaar terecht te wijzen (vs. 1), elkaars lasten te dragen (vs. 2), en ook te delen wat God ons leert (vs. 6). Onze eerlijkheid kan een getuigenis en bemoediging zijn voor anderen, en tegelijkertijd ontvangen we hulp en steun voor onszelf. Ergens anders spreekt Paulus over hoe God ons troost zodat we de troost die we ontvangen hebben, kunnen doorgeven aan anderen die problemen hebben (2 Korinthiërs 1:3-7). Je leven delen met iemand kan dus niet alleen de relatie met die persoon versterken maar het is ook een getuigenis van het evangelie en van Gods werk in ons leven. Jakobus moedigt ons ook aan dit te doen, om verantwoording af te leggen, zodat anderen voor ons kunnen bidden (Jakobus 6:16).

Je verhaal delen met iemand is echter een lastige zaak aangezien het een element van risico bevat: hoe zal de persoon met me omgaan nadat ik verteld heb dat ik homoseksuele gevoelens heb? Het stilstaan bij en het overdenken van de volgende vragen en gedachten kunnen ons misschien helpen besluiten of we iemand anders op de hoogte brengen van wat ons bezighoudt, hoe we dat doen, aan wie we dit vertellen en hoe we ons kunnen voorbereiden op de reactie van de ander.

Vraag 1: Waarom wil ik delen?

Ten eerste is het belangrijk om eerlijk te zijn tegenover onszelf over ons motief om iemand te vertellen over onze homoseksuele gerichtheid. Mogelijke redenen om dit te doen:

a) Ten voordele van mezelf, namelijk:

- om steun te ontvangen;
- om aanvaard te worden;
- om verantwoording af te leggen aan een ander;
- om iemand te dwingen me ofwel te accepteren ofwel af te wijzen (geen goede reden!);
- omdat ik vermoed dat de ander dezelfde problemen heeft als ik en ik die in het licht wil brengen (waarschijnlijk geen goede reden).

b) Ten voordele van de ander, namelijk:

- zodat de ander meer gaat begrijpen van seksuele problemen;

Het delen van ons verhaal dient op een zorgvuldige manier te gebeuren

- om de ander te helpen in te zien dat christenen niet volmaakt zijn;
- om de ander te helpen 'realistisch' te zijn met betrekking tot een probleem in zijn/haar eigen leven;
- om homofobie te bestrijden.

c) Ten voordele van ons beiden, namelijk:

- om een bestaande vriendschap te verdiepen;
- om iets terug te doen nadat de ander iets van zijn/haar worstelingen heeft gedeeld.

We zullen hier niet zeggen of deze redenen goed of slecht zijn – veel zal afhangen van onze individuele omstandigheden. Het kan helpen om onze motieven met een andere christen die ook homoseksuele gevoelens heeft te checken, of met een vriend aan wie we het al verteld hebben. ¹

Vraag 2: Waarom wil ik niet delen?

Het is een uitdaging om over deze vraag na te denken als we tot nu toe vermeden hebben dit te doen – we hebben het allicht nodig om ons verhaal te delen met een of twee anderen, zodat we acceptatie gaan ervaren als we laten zien wie we werkelijk zijn en gepaste steun gaan ontvangen. Maar als we teveel met deze vraag bezig zijn, kan dat ertoe leiden dat we onnodig met anderen gaan praten en dit zal ons dan niet helpen. Hier is evenwicht nodig.

Er zijn ook redenen om anderen niet ons verhaal te vertellen. Op de eerste plaats omdat ik bang ben voor afwijzing. Dit zou een terechte angst kunnen zijn, maar net zo goed een excuus waardoor verhinderd wordt dat we steun krijgen. Een tweede reden is vanwege trots: ik wil mezelf niet in een negatief daglicht stellen.

Of ik vertel mijn verhaal niet, omdat ik aanvoel dat ik niet geaccepteerd zal worden. Misschien moeten we opnieuw overwegen wie we uitkiezen. Niet iedereen is in staat om goed om te gaan met wat we delen en we moeten een geschikt persoon kiezen (zie hieronder: vraag 4).

Nog een andere reden zou kunnen zijn dat ik denk: het is niet nodig, het zal gauw wel weer beter met me gaan. Zelfs als dit waar is, moeten we als

christenen nog steeds 'echt' zijn ten opzichte van elkaar.

Vraag 3: Wat zijn mijn verwachtingen bij het delen?

Dit is een heel belangrijke vraag. Ons eerlijke antwoord zou ons moeten helpen om ons te testen of we realistisch zijn in onze verwachtingen en om de juiste persoon te benaderen – iemand die in staat zou kunnen zijn om aan deze verwachtingen te voldoen (zie vraag 4). Dit zou ons ook kunnen helpen onszelf voor te bereiden op de reactie die ons verhaal zou kunnen oproepen.

Als ik mijn verhaal vertel, kan dat verschillende resultaten tot gevolg hebben. Deze persoon zal

- me steun geven;
- een 'accountability partner' worden;
- me accepteren zoals ik werkelijk ben;
- mij afwijzen, maar de dingen zullen wel openliggen;
- uitgedaagd worden om zijn/haar homofobie te veranderen;
- voor het eerst een vriend worden;
- een veel hechtere vriend worden;
- erg verontrust zijn en niet in staat om te gaan met wat ik verteld heb;
- me vertellen dat ik er wel vanaf kom;
- mij vragen om te stoppen met mijn taak in de kerk;
- mij vragen om dit onder ons te houden en aan niemand anders hierover te vertellen;
- met me bidden om bevrijding;
- mijn redding in twijfel trekken;
- niet in staat zijn om te begrijpen waarom dit een probleem voor me is;
- me aanmoedigen om een homoseksuele relatie te zoeken;
- enz.

Vraag 4: Met wie zou ik moeten delen?

De keuze aan wie we ons verhaal vertellen hangt erg af van waarom we het willen vertellen, wat we van plan zijn te vertellen en wat we verwachten van de ander nadat we ons verhaal verteld hebben. Het hangt uiteraard ook af van wie God om ons heen gesteld heeft.

Het is belangrijk om in herinnering te brengen dat niet iedereen in staat is om dit soort informatie over iemand anders te ontvangen. Het zou wel eens een

Wees wijs in het kiezen van de juiste persoon

'onwelkom cadeau' kunnen zijn en het zou wel eens wijzer kunnen zijn om het niet aan te bieden. Het kan iemands eigen vooroordelen uitlokken of zijn diepste problemen naar boven brengen. Breng het in gebed en wees wijs in het kiezen van de juiste persoon! We kunnen niet 'ont-delen'; de ander kan datgene wat hij gehoord heeft en eigenlijk niet welkom was niet uit zijn geheugen wissen.

Wanneer we deze zaak in gebed brengen, is het verstandig het volgende te overwegen. Wat is iemands houding ten opzichte van homoseksuele mensen? Als de ander het woord niet kan zeggen zonder stiekeme opmerkingen, is het misschien niet verstandig om hem/haar uit te kiezen. Kent de ander iemand anders met homoseksuele gevoelens? Hoe is hij/zij daar mee omgegaan? Heeft de ander onderwijs ontvangen over homoseksualiteit? Hoe

heeft hij/zij daarop gereageerd? Wat is iemands houding ten opzichte van seksuele zonde in het algemeen? Heeft hij/zij een begripvolle en vergevende of een veroordelende houding? Kan iemand vrijuit over zijn/haar eigen gevoelens, emoties en worstelingen met zonde praten of is iemand erg op zichzelf en vermijdt hij/zij het om over emoties te praten? Als iemand erg gereserveerd is, zal hij/zij het nogal moeilijk kunnen vinden wanneer iemand hem/haar zo iets intiems vertelt. Hoe goed kent iemand ons?

Denk er ook over na met wat voor persoon je dat wat je te vertellen hebt het best kunt delen: met iemand van hetzelfde of van het andere geslacht; met een echtpaar samen of met een getrouwd iemand apart (en maak dan duidelijk of de ander zijn/haar partner mag inlichten); met een alleengaande, met iemand die ouder of jonger is dan jij, met een volwassen christen of een pasbekeerde, met iemand tot wie ik me aangetrokken voel of met iemand die door een moeilijke periode gaat.....

Met het oog op onze eigen verleidingen is de veiligste optie waarschijnlijk om ons verhaal te delen met een echtpaar, waarbij we geen seksuele gevoelens hebben voor een van beiden. Echter, de veiligste optie is niet altijd degene die de Heer ons wijst – veel hangt af van wie God om ons heen geplaatst heeft. Wanneer we om leiding bidden, zal Hij ons leiden.

Vraag 5: Wat zal ik delen?

Hier moeten we zorgvuldig over nadenken en bidden en ons erop voorbereiden indien mogelijk, aangezien het makkelijk is om verkeerd begrepen te worden.

We hoeven niet alles over onszelf te delen, ook hoeven we niet alles in een keer te delen. Echter, we moeten genoeg vertellen om de ander te laten begrijpen wat onze huidige situatie is – wat betreft ons gedrag en wat betreft onze visie op het onderwijs van de Bijbel. Het is beter om vanaf het begin een duidelijk beeld te geven dan achteraf een verkeerde indruk te moeten corrigeren. Korte uitspraken of ‘etiketten’ (zoals homo, lesbo of homoseksueel) zullen waarschijnlijk verkeerd opgevat worden. Wanneer we zeggen ‘ik heb homoseksuele verleidingen’, dan kan de ander denken dat we betrokken zijn in homoseksuele activiteiten, terwijl we in werkelijkheid misschien wel worstelen met verleiding maar er niet naar handelen.

Aanvankelijk zullen we misschien alleen maar willen uitleggen dat we seksuele gevoelens ervaren voor mensen van hetzelfde geslacht en dat we weten dat dit volgens de Bijbel verkeerd is. Wanneer onze gesprekspartner zover lijkt te zijn om meer te horen, dan kunnen we meer delen. Hoeveel we ook besluiten te delen, intieme details zijn onnodig, dit soort details helpen onszelf en de ander waarschijnlijk ook niet. We moeten fijngevoelig zijn ten opzichte van de ander. Wanneer hij/zij geïnteresseerd is, ons wil steunen en relevante vragen stelt, zal hij/zij meer details accepteren maar als hij/zij niet meer lijkt te willen weten, dring dan niet alle details aan hem/haar op!

Vraag 6: Hoe zal ik delen?

Er zijn enkele praktische manieren waarop we de ander kunnen voorbereiden op wat we gaan zeggen. Dit zal het voor ons makkelijker maken om

ons verhaal te vertellen en voor de ander om te weten hoe te luisteren en te helpen. Het zal ons ook helpen na te gaan of dit werkelijk een geschikt iemand is om mee te gaan praten. Enkele ideeën om het gesprek voor te bereiden:

- leen een folder of boekje van een christelijke organisatie zoals Onze Weg of Different uit;
- leen een gepast christelijk boek uit;
- wijs op de website van een christelijke organisatie zoals Different of Onze Weg;
- zorg ervoor dat hij/zij een spreekbeurt bijwoont van een christelijke organisatie zoals Onze Weg of Different;

Iemands eerste reactie zal niet noodzakelijk ook zijn/haar blijvende reactie zijn

- leen een cd/cassette van een dergelijke spreekbeurt uit. ²
- We moeten bidden dat God ons de woorden zal geven om tot de ander te spreken en ook dat God de ander zal voorbereiden zodat hij in staat zal zijn om te accepteren wat we met hem/haar delen en ons te bemoedigen en te helpen.

Wanneer je zover bent om je verhaal te delen, kan het een goed idee zijn om eerst wat af te tasten door toestemming te vragen: “Ik zou graag een persoonlijke zaak met je delen, is dat oké?” Dit waarschuwt de ander dat we iets

persoonlijks willen vertellen en geeft hem de kans om hiervoor te bedanken. Het is ook goed om direct te vragen om wat we delen voor zich te houden. Als we toestemming hebben gevraagd en de ander heeft die gegeven, dan heeft hij een zekere verantwoordelijkheid aanvaard voor zijn reactie.

Vraag 7: Wat gebeurt er vervolgens?

Zoals we al gezien hebben: delen zou niet iets eenmaligs moeten zijn. We hebben bepaalde verwachtingen en willen eraan werken om deze te realiseren. Hoe we verdergaan nadat we ons verhaal verteld hebben, zal afhangen van de reactie van de ander, welke op zijn beurt beïnvloed zal worden door onze relatie met de ander. Om een voorbeeld te geven: als iemand denkt dat hij/zij ons al goed kent, dan zou hij/zij het als een verlies kunnen ervaren wanneer hij/zij geen idee had van onze homoseksuele verleidingen. We zullen nu een beetje als een vreemde lijken en dat doet pijn. Er kan eerst een gevoel van rouw zijn en mogelijk zelfs wat boosheid, terwijl de ander de nieuwe kennis over ons probeert te verwerken. Tijdens het ‘rouwproces’ is voortgaande communicatie van levensbelang, zodat het oude beeld van ons wordt verenigd met de extra informatie en een nieuw, veranderd beeld wordt gecreëerd.

Over het algemeen zijn er drie soorten reacties mogelijk, maar verschillende kenmerken (waaronder shock, gevoel van verlies, etc.) betekenen niet dat iemands eerste reactie noodzakelijk ook zijn/haar blijvende reactie zal zijn.

a) Positieve reactie.

De ander accepteert ons werkelijk,

deelt misschien iets van zijn eigen levensproblemen en zal ons graag op de een of andere manier willen helpen. Misschien helpt het om wat lectuur te geven (persoonlijke getuigenissen die deze onderwerpen vanuit een helder christelijk perspectief belichten) of om hem/haar te wijzen op bepaalde websites. Vervolgens kan het goed zijn om ervoor te zorgen dat je elkaar opnieuw spreekt, samen bidt en bespreekt hoe de ander jou zou kunnen helpen. Dit kan inhouden dat iemand een goede vriend zal zijn of het kan zijn dat je elkaar regelmatig ontmoet om te bekijken hoe het met je gaat of dat je zelfs accepteert dat je aan de ander verantwoording af wil leggen over hoe je omgaat met seksuele verleidingen.

b) ‘Oké’ of passieve reactie.

De ander laat merken dat hij ons accepteert maar biedt geen enkele hulp aan. Misschien probeert hij van onderwerp te veranderen.

Het kan zijn dat iemand slechts tijd nodig heeft om aan de nieuwe informatie te wennen. Zet hem/haar niet onder druk, na een paar weken kun je kijken hoe de ander nu ten opzichte van je staat. Wanneer hij/zij nu positief reageert, zie dan de bovenstaande ideeën. Als het erop lijkt dat de ander nog steeds een passieve houding heeft, dan kun je besluiten om iets te delen dat de ander verder aan het denken zet of om het onderwerp te laten rusten totdat hij/zij zelf een verlangen toont om erover te praten.

c) Negatieve reactie.

De ander is geschokt en vol afschuw of echt van z'n stuk en emotioneel of boos.

Het is mogelijk dat dit een spontane, eerste reactie is op een plotselinge ontboezeming waar hij/zij niet op voor-

bereid was of dat hij een gevoel van verlies ervaart. Hij/zij kan tijd nodig hebben om aan de situatie te wennen.

Aan de andere kant zou dit ook zijn/haar eerlijke, goed doordachte opvatting kunnen zijn. Aangezien wij hulp zoeken bij de ander, is het in dat geval waarschijnlijk het beste om het onderwerp zo snel we kunnen te laten rusten en het niet opnieuw aan te snijden.

Conclusie

Ik ben ervan overtuigd dat ons verhaal delen heel behulpzaam kan zijn (zowel voor onszelf als voor de ander), en dat – wanneer we deze dingen zorgvuldig overwogen hebben, als we ervoor hebben gebeden, het hebben besproken met iemand anders en de ander voorbereid hebben – de meeste negatieve reacties voorkomen kunnen worden. Echter, bedenk dat een negatieve reactie net zoveel zegt over de ander en zijn eigen problemen en vooroordelen als over jou. We moeten onszelf beoordelen zoals GOD ons beoordeelt (zondaars, gered door genade) en niet zoals andere mensen ons misschien beoordelen.

“De God die heeft gezegd: ‘Uit de duisternis zal licht schijnen,’ heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van Zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus. Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God. We worden van alle kanten belaagd, maar raken niet in het nauw. We worden aan het twijfelen gebracht, maar raken niet vertwijfeld. We worden vervolgd, maar worden niet in de steek gelaten. We worden geveld, maar gaan niet te gronde.” 2 Corinthiërs 4:6-9 (NBV).

¹ In de context waarin dit artikel is geschreven wordt hier iemand bedoeld die ook lid is van True freedom Trust. In onze context kunnen we denken aan iemand die we via Onze Weg hebben leren kennen, of als we hulp zoeken bij Different een van de hulpverleners of lotgenoten die we daar ontmoeten.

² In het oorspronkelijke verhaal in de Engelse context wordt verwezen naar True freedom Trust.

Elektronische uitgave BinnensteBuiten

Al geruime tijd is het mogelijk om *BinnensteBuiten* elektronisch te lezen, hetzij online, hetzij op de eigen PC.

Indien u besluit om *BinnensteBuiten* voortaan niet meer per post te ontvangen, maar elektronisch te lezen, wilt u ons dit dan laten weten? Dit kan per e-mail naar info@onzeweg.nl of via het reactieformulier, onder de button CONTACT, op de site van Onze Weg: www.onzeweg.nl.

Iedere lezer, die zich voor de elektronische versie heeft aangemeld, krijgt elk kwartaal een e-mail toegestuurd waarin precies staat aangegeven hoe het blad online kan worden gelezen, dan wel hoe het als een bestand is over te zetten naar de eigen PC.

Voor de goede orde: *BinnensteBuiten* wordt niet per e-mail toegestuurd. U bepaalt zelf of en zo ja, wanneer u *BinnensteBuiten* leest of ophaalt.

Op zoek

door Sjang

Hieronder vertelt Sjang over zijn opgroeien in een zigeunerfamilie, zijn zoektocht naar liefde en bevestiging en zijn ervaringen in de homowereld. Hij kreeg inzicht in zijn homoseksualiteit en vond onvoorwaardelijke liefde.

Mijn verhaal begint op 6 augustus in het jaar 1971. Op die dag kwam ik ter wereld ergens in Nederlands Limburg. Ik groeide op tussen een zigeunerfamilie waar het familiegevoel hoog in het vaandel stond. Mijn vader runde samen met zijn vader en vijf broers een bedrijf, hierdoor werd de familieband nog eens extra versterkt. Mijn vader was altijd aan het werk, de opvoeding van de kinderen kwam geheel op mijn moeder terecht. Zo op het eerste gezicht heb ik een goede opvoeding gehad waar je weinig op aan zou kunnen merken, het ontbrak mij aan niets.

Moeder

Ik denk dat ik een jaar of zes/zeven was toen mijn ouders besloten om van het zigeunerkamp weg te gaan en elders te gaan staan met de woonwagen. En na een tijd besloten ze om hun woonwagen te verruilen voor een huis. Ik kwam dus op een school terecht waar niet alleen zigeuners zaten en dat was in die tijd niet echt bevorderlijk voor je gevoel van eigenwaarde. Ze keken op je neer en ik voelde me in het begin niet echt welkom. Ik leefde mijn leven. Ik moet wel zeggen dat het in de loop van de jaren anders is geworden.

Doordat mijn vader druk met zijn werk bezig was en mijn moeder met de kinderen en het huishouden, zagen ze over het hoofd dat ik een heel gevoelige jongen was. Over gevoel werd bij ons in het gezin niet gepraat, je huilde een keer en ging dan weer door. Alles werd bedekt en er werd niet over gepraat, als het naar de buitenwereld maar goed was.

Mijn moeder was een heel dominante vrouw waar ik bang voor was, ik ging mij daarom helemaal naar haar wensen gedragen. Maar toch was ik ook weer een moederskindje dat graag met haar knuffelde. Door dat aangepaste gedrag kon ik niet trouw aan mijzelf blijven en ging ik een persoonlijkheid ontwikkelen die ik niet was. Ik was als het ware een verlengstukje van mijn moeder: als zij maar gelukkig en blij was. Dit had ook weer zijn uitwerking op andere relaties. Zolang anderen mij maar aardig vonden was het voor mij goed, wat ik zelf

Zolang anderen mij maar aardig vonden was het voor mij goed

daarbij voelde was allang niet meer belangrijk. De ander blij en gelukkig maken was het doel van mijn leven. Ik ben later gaan zien dat mijn moeder in feite een bang mens was en zelf ook het een en ander had meegemaakt in haar jeugd. Zij had een sterke behoefte aan iemand die haar onvoorwaardelijk liefhad. De band met mijn vader was niet zo goed, daar kon ze dus niet krijgen wat ze zocht. Wie kan nou beter liefde geven dan je eigen kind, dat onschuldig is en afhankelijk van je vanaf de geboorte? Door je kind dichtbij je te houden, blijf je die liefde ervaren. Als het kind maar niet volwassen wordt!

Different Vlaanderen is een zusterorganisatie van Stichting Onze Weg en van Different Nederland. Ze biedt hulpverlening en voorlichting rond homoseksualiteit in Vlaanderen.

Hieronder is het verhaal te lezen van Sjang die enkele jaren geleden bij Different Vlaanderen aanklopte voor hulp.

Different Vlaanderen is een groeiende bediening en zoekt ernaar haar achterban uit te breiden. Ze informeert haar achterban door een infobrief uit te geven die ze zowel per post als digitaal per e-mail verstuurt. Wilt u meer weten over het werk van Different Vlaanderen en/of deze infobrief ontvangen, neem dan contact op met:

Different Vlaanderen
Postbus 66
3700 Tongeren
België
++ 32 12 24 11 32
different@pandora.be

Toen ik een jaar of acht was kreeg ik seksueel contact met een neef van mij. Hij had dezelfde leeftijd en woonde bij mij in de buurt. Het gebeurt wel vaker dat jongens experimenteren op seksueel gebied maar ik denk dat ik daar in ben blijven hangen. Het heeft ongeveer tot mijn dertiende jaar geduurd. Toen verhuisde mijn neef. Vooral omdat het stiekem gebeurde, ging het gepaard met spanning en dat voelde goed. Het was een spel waarbij niet ik maar de ander de eerste stap zette; ik gaf wel de aanleiding daartoe. Later ben ik er achter gekomen dat ik mij iedere keer gebruikt voelde. Het gevoel gebruikt te worden was ik al gewend doordat mijn

moeder mij emotioneel gebruikte. Daardoor kon ik niet aangeven wat ik wel of niet wilde en liet het daarom maar gewoon gebeuren.

Een keer heeft mijn moeder ons betrappt. Ik moest toen bij haar komen en kreeg een harde klap in mijn gezicht, ze zei dat als ze het nog eens een keer zag er heel wat ging gebeuren met mij. Ik denk dat vanaf toen, dat wat nog een beetje van mijn eigen persoonlijkheid was overgebleven, uit mij is geslagen.

Voorbeeldig

De puberteit heb ik overgeslagen, ik was een voorbeeldige jongen. Ik vind het achteraf ook niet gek; ik was bang voor mijn ouders en durfde geen stap te zetten die tegen mijn ouders inging, anders kreeg ik slaag.

Ik ging in het familiebedrijf werken wat ook niet echt opbouwend was voor mij. Ik werd er behandeld als een slaaf en werd vernederd waar andere mensen bij stonden. Maar iets in mij heeft toen bedacht: "als ik maar goed en hard werk krijg ik misschien wel wat aandacht van mijn vader". Ik heb gewerkt als een gek en iedereen zei: "nou, die jongen kan werken zeg, hij is een goede jongen". Maar mijn vader zei niks terwijl ik dat alleen maar wilde: een beetje aandacht van hem. Op dat moment was ik me niet bewust dat dit alles gebeurde, mijn gevoel was uitgeschakeld.

Rond mijn zeventiende jaar ging ik met meisjes experimenteren. Ik bleef ook naar jongens kijken, ik dacht dat het normaal was, dat alle jongens dat deden. Wist ik veel!

Toen ik tweeëntwintig was trouwde ik met een meisje dat geen zigeunerafkomst had. Drie jaar later kregen we, nadat mijn vrouw een miskraam had gehad,

een zoon. Het plaatje was compleet: huisje, boompje, beestje.

Maar al die tijd bleef mijn moeder een grote rol spelen in mijn leven: ze stond tussen mij en mijn vrouw in. Het moet een verschrikkelijke tijd zijn geweest voor mijn vrouw, als je iedere keer weer merkt dat je man niet voor jou kiest maar voor zijn moeder. Ik kon zelf geen beslissingen nemen en ging steeds naar mijn moeder om goedkeuring te vragen.

Vriend

Rond mijn dertigste zocht ik in het geheim weer contact met mannen. Het was een tijd met veel spanningen: vreemdgaan, nog steeds hard werken, mijn moeder enz. Een jaar later werd ik verliefd op een jongen, een jongere neef van me. Ik kwam hem tegen op een homo-ontmoetingsplaats, ik dacht dat ik een hartaanval kreeg. Maar we kregen contact en vanaf die tijd ging alles als een waas aan mij voorbij. We belden, spraken af en hadden seks, later kwam hij zelfs bij mij thuis over de vloer. Deze relatie was als drugs voor mij, ik wou hem steeds vaker om mij heen. Later was het zo erg dat ik niet meer zonder hem kon en dit was wederzijds.

Ik kon niet meer eten van "verliefdheid", ik viel in twee maanden twaalf kilo af. De tweestrijd met mijzelf maakte mij gek; ik had een gezin en daar wilde ik geen afstand van doen, maar de zuigkracht naar die jongen werd steeds sterker. Ik werd zwakker en zwakker, ik kon het niet meer aan en ondertussen bleef ik gewoon keihard werken en sporten om de liefde van mijn vader, waar ik zo naar verlangde, te compenseren.

Toen kwam de dag dat ik zo gebroken was dat er niets anders over bleef dan het boek maar open te gooien. Alles is

toen heel snel gegaan, binnen zeer korte tijd was ik gescheiden en woonde ik samen met mijn vriend. Ik had veel verdriet vanwege alles wat ik achterliet, zeker mijn zoon. Mijn hart werd verscheurd toen hij om mijn hals vloog en vroeg: "Papa, ga niet weg, blijf toch hier". Wat er dan door je heen gaat, is onbeschrijfelijk. Maar die zuigkracht naar mijn vriend was zo sterk dat ik door een muur van beton heen zou springen om dat gevoel te hebben. Dat vriendje was niet zomaar een vriend, hij was tien jaar jonger dan ik en bloedmooi.

Toen na een tijdje de "verliefdheid" over was kwam ik weer in de realiteit; ik kwam erachter dat die jongen hetzelfde karakter had als mijn ex-vrouw en mijn moeder. Hij was zeer dominant en bemoederde mij constant en bleef mij op de nek zitten.

Homowereld

Om het verhaal niet te lang te maken zal ik vertellen waar ik door veel ellende, pijn en verdriet achter ben gekomen. Na een tijd was de liefde over en kwam de relatie tot een einde. Daar zat ik, drieëndertig jaar oud, en voor het eerst helemaal alleen in mijn leven. Ook al voelde het toen niet zo, het zou de beste tijd van mijn leven worden waar ik eindelijk de kans kreeg om op te zoek te gaan naar wie ik eigenlijk was, zonder dat er iemand om mij heen was die mij stuurde. Voor het eerst ging ik dingen alleen doen. Nou, ik zal je zeggen, voor iemand die dat nooit heeft gedaan, is dat een angstige ervaring. Ik was drieëndertig jaar, maar van binnen voelde ik me zo oud als de leeftijd die ik had toen mijn moeder mij in het gezicht sloeg. Toen heb ik mijn gevoelens helemaal afgesloten, denk ik. Ik ging toen maar eens in de homo-

wereld rondkijken. Wat ik daar allemaal tegenkwam is diep treurig, dus daar had ik het na een tijd wel gezien. Ik merkte dat ik op jongens viel waar ik tegenop keek; ik stelde ze boven mij. En hoe dichter ik naar mijzelf toegroeide, hoe meer de types waarop ik viel, veranderden. Nu zie ik dat ik op zoek was naar mijn identiteit; wat ik zelf niet dacht te hebben zag ik in die andere persoon, en dat wilde ik mij toe-eigenen. Het is zoals een kannibaal doet die een ander mens opeet om de positieve eigenschappen van de ander te krijgen. Ik deed hetzelfde door seks met ze te hebben. Maar na een tijdje viel het ideaalbeeld dat ik van de ander had weg en daarmee ook de interesse in die persoon, en ging ik weer op zoek naar de volgende ideale persoon. Nu weet ik dat de ideale man niet bestaat en dat ik de dingen die ik in de ander zocht in mijzelf heb. Alleen zijn ze niet tot ontwikkeling gekomen en moet ik er nu gericht aan gaan werken.

Het tegen een andere persoon opkijken kwam ook voort uit wat ik gemist heb bij mijn vader. Er is een tijd in het leven van een jongen dat hij zijn vader ziet als de held in zijn leven en dan denkt: "ik wil zo zijn als mijn vader", zo wordt een basis gelegd voor zijn identiteit. Later in de puberteit ga je dan je eigen identiteit ontwikkelen. Doordat mijn vader geen tijd voor mij had, heb ik die basis niet ontwikkeld en ben bij mijn moeder blijven hangen en heb haar als voorbeeld genomen. Eigenlijk kun je zeggen dat ik nu aan het puberen ben op latere leeftijd.

Tot mijn dertigste heb ik een sterke band met mijn moeder gehad, ik had haar onvoorwaardelijk lief, ik wilde niets verkeerd over mijn moeder horen ook al deed ze dingen die niet klopte.

Doordat ik in therapie ging na mijn scheiding kreeg ik een normaler beeld van haar en zag dat ze niet perfect was en kon haar daardoor stapje voor stapje loslaten. Dit werd mij niet in dank afgenomen, ze ging me manipuleren door kwaad te worden of te huilen omdat ik niet meer haar jongen was. Ze zei dat ik de familie in de steek liet. Maar het was goed dat ik mijn eigen weg ging en dat waren ze niet gewend van mij.

Doordat ik afstand van mijn moeder en familie nam, kreeg ik meer vrijheid om mijzelf te ontwikkelen. Ook ben ik gestopt in het familiebedrijf. Het is moeilijk, want ze blijven aan mij trekken om bij de familie te blijven, vooral mijn moeder doet dit.

Ik heb gevonden waar ik altijd op zoek naar ben geweest: onvoorwaardelijke liefde!

Onvoorwaardelijk liefde

Mijn zoektocht naar God is begonnen in de tijd dat ik in therapie ging. Ik was op zoek naar mezelf en naar onvoorwaardelijke liefde. Eerst heb ik het gezocht in seks, alcohol, feesten, energieën, Boeddhisme, noem het maar op. Een tante van mijn ex-vriend was christen en met haar heb ik, ook nadat het uit was tussen ons, contact gehouden. Ze vertelde mij altijd verhalen over God en hoe bijzonder ik in Zijn ogen was. Eerst moest ik daar niets van

weten, ik zei altijd dat het allemaal zwakke mensen zijn die in de kerk zitten, mensen die het niet alleen kunnen. Maar ik besloot toch maar eens een paar keer mee te gaan naar de diensten. Daar kwam op een gegeven moment een spreker die folders bij zich had van Different Vlaanderen. Ik hoorde van een gespreksgroep voor mensen die worstelen met hun homoseksualiteit en dat sprak mij wel aan.

Toen ik voor het eerst deze gespreksgroep bijwoonde, werd mijn eigen theorie bevestigd en voelde ik mij begrepen. Ik dacht: "gelukkig, ik ben niet gek". Want de andere (niet-christelijke) therapeuten die ik had gehad gingen niet verder dan: "je bent nu eenmaal zo en leef ernaar", maar ik voelde dat er wat anders aan de hand was, iets wat dieper in mij zat. Dat gevoel spoorde mij steeds aan om verder te graven in mijzelf en op zoek te gaan naar antwoorden.

Door de combinatie van christelijke therapie en een cursus voor mensen die op zoek zijn en het christelijk geloof beter willen leren kennen, werd ik op een dag aangeraakt door Gods liefde. Eindelijk voelde ik mij onvoorwaardelijk geliefd, ik hoefde mij niet anders voor te doen, ik mocht zijn wie ik was met mijn tekortkomingen. Ik was in de zevende hemel en voelde mij voor het eerst echt geliefd. God ziet wie ik werkelijk ben en hoe mijn hart eruit ziet, dat geeft mij rust. Ook te weten wat Jezus voor mij gedaan heeft, vind ik geweldig. Doordat Hij voor mij aan het kruis is gegaan, ben ik vrijgemaakt.

Als ik nu toegeef aan verzoeken, dan mag ik Gods genade aannemen, daar is Jezus voor aan het kruis gegaan. Ik mag steeds weer bij Hem terugkomen.

(vervolg op pag. 10)

Different

door Reitze Siebesma

Buitenkerkse theorieën over homoseksualiteit

In de kerkelijke wereld vindt sinds enkele decennia een hevige en vaak ook emotionele discussie plaats over homoseksualiteit. In het kerkelijk debat is het tot nu toe vooral over de vraag gegaan: wat zegt de Bijbel over homoseksualiteit? Er zijn hierover al heel wat boeken en artikelen geschreven. Twee opvattingen staan tegenover elkaar. De ene opvatting zegt: de Bijbel wijst homorelaties af. De andere: de Bijbel spreekt niet per definitie negatief over homorelaties. Het lijkt erop dat er geen beweging meer zit in de standpunten van deze twee tegenover elkaar staande groepen. Natuurlijk is de vraag wat de Bijbel zegt niet onbelangrijk. Dr. van der Laan kiest voor een totaal nieuwe invalshoek. Centraal staat hier de vraag: "wat is homoseksualiteit?" Hij stelt dat in de discussie die binnen kerken plaatsvindt men te weinig oog heeft voor de discussie die buiten de kerk heeft plaatsgevonden. Veel kerken en christenen hebben daarin één bepaalde visie overgenomen, terwijl er nog zoveel meer te zeggen is over homoseksualiteit.

(vervolg van pag. 9)

Met Hem samen kan ik de wereld aan en zie Gods leiding in mijn leven. Ik groei nu naar Gods identiteit en dat is dat we worden als Jezus. De honger naar mannen is afgenomen. God vult die leegte in mij op. Dat wil niet zeggen dat ik geen verzoeken meer heb en soms kan ik er nog voor vallen. We hebben allemaal een weg te gaan en Hij weet dat het tijd kost om te worden zoals Hij. Maar het gaat er om wat Hij door ons kan doen en niet wat wij voor Hem doen. Ik ben nog steeds zoekend, maar nu

Het grootste deel van de brochure bestaat uit een analyse: hoe heeft het denken over homoseksualiteit buiten de kerk binnen verschillende compartimenten sinds 1870 zich ontwikkeld? Dat de schrijver degelijk werk heeft verricht blijkt uit de eindnoten waarin hij verwijst naar tal van bronnen. Aan het eind van de brochure trekt de schrijver een aantal conclusies en geeft hij aan waar hij zelf staat in de discussie. Het sterke van het betoog van dr. van der Laan is dat de lezer aan het denken wordt gezet door de feiten zelf. Voor ieder die zich betrokken weet bij de thematiek 'de kerk en homoseksualiteit' en voor wie meer zicht wil krijgen op de vraag wat homoseksualiteit eigenlijk is, is deze brochure een aanrader.

Dr. H.L. van der Laan, *Buitenkerkse theorieën over homoseksualiteit. Hun invloed op de kerkelijke meningsvorming*, brochurereeks Different Oogstpublicaties, 36 blz., euro 2,00.

Te bestellen via www.different.nl

ben ik op zoek naar Gods doel met mij. Door Different ben ik me meer bewust geworden van waarom ik de dingen doe zoals ik ze doe en dat is een hele openbaring voor mij geweest. Ik heb veel dingen in mijn leven gedaan om de liefde van mensen te krijgen die ik mijn jeugd gemist had.

Ik zie nu dat mijn ouders ook het beste hebben gedaan wat ze op dat moment konden en dat ze zelf ook het een en ander gemist hebben in hun jeugd. Wat kan je een ander geven wat jezelf nog aan het zoeken bent. Ik ben nu aan het leren hen te vergeven wat ze mij

Onze zusterorganisatie Different Nederland heeft een vaste rubriek in ons blad. Different biedt hulp aan mensen die worstelen met hun seksuele identiteit en die vanuit het geloof in Jezus Christus willen leven. Ook de naastbetrokkenen zoals ouders, partners, vrienden en pastorale werkers kunnen bij Different terecht voor informatie en hulp. Different geeft ook voorlichting, bijvoorbeeld d.m.v. spreekbeurten.

De bijdrage van Different bestaat dit keer uit een pas uitgekomen brochure en het getuigenis van een man die op dit moment gesprekken heeft bij Different. Hij vertelt over stappen die hij nooit heeft durven zetten. Als hij aan God zijn angst om alsnog stappen te zetten op weg naar volwassenheid voorlegt ontvangt hij een verrassend antwoord.

Bent u geïnteresseerd in de voorlichting en/of hulpverlening van Different, schroom dan niet om contact op te nemen. Naast de informatie die deze rubriek in *BinnensteBuiten* biedt, kunt u op de hoogte blijven van het werk door de nieuwsbrief aan te vragen.

Different, Goudsbloemstraat 38 1015 JR Amsterdam

- telefoon: 020 6256797

- fax: 020 6221386

- email: info@different.nl

- www.different.nl

tekortgedaan hebben, dat heeft zijn tijd nodig.

Al met al ben ik blij et wat er allemaal is gebeurd, het heeft mij tot een nieuw mens gemaakt en mij bij God gebracht. Ik heb gevonden waar ik altijd naar op zoek ben geweest: onvoorwaardelijke liefde!

Een verrassend antwoord

Van jongs af aan had ik een verlangen om erbij te horen. Ik heb echter altijd het gevoel gehad dat dit voor mij onhaalbaar was. En dat is zo gebleven tot nu ik tweeëndertig ben. Nu ik een tijdje bij Different kom voor gesprekken (individueel en in groepsverband) begin ik te begrijpen hoe dit zo gekomen is.

Diep van binnen ben ik altijd kind gebleven. Ik heb de stap naar volwassen man nooit kunnen maken. Ik verlangde er naar om net zulke mooie kleding te kopen als de jongens uit mijn klas, om ook uit te gaan, te zeggen wat ik dacht en te doen wat ik wilde. In plaats daarvan hield ik mezelf zo onopvallend mogelijk. Ik moest te allen tijde zien te voorkomen dat iemand het zag dat ik rood werd. En dat kon altijd gebeuren. Dat waren dan de meest pijnlijke momenten. Overal waar ik kwam zocht ik een stoel op die het meest uit zicht was. En ik zorgde ervoor dat ik er was als iemand mij nodig had. Het lukte mij aardig om de mensen te laten geloven dat het best goed met me ging. In feite weerhield een grote angst mij om me alles eigen te maken wat bij het ontwikkelen van een gezonde man hoort. Ik was zo bang dat mensen mij zo zouden zien (als man). De leegte die daardoor ontstond vulde ik door fantasieën over mezelf en andere mannen. Ik probeerde dat waar ik recht op had op een illegale manier te krijgen.

Nu ik Jezus heb leren kennen mag ik dit oude leven met al zijn patronen achter me laten. Hij laat me steeds weer, stap voor stap, nieuwe dingen zien. Oude patronen, leugens en denkwijzen wor-

den vervangen door nieuwe, goede dingen. Zo kreeg ik vorig jaar van vier verschillende mensen die ik nauwelijks of niet kende in twee weken tijd dezelfde boodschap uit 2 Kor. 6:2.

"Ik heb u gehoor gegeven op een gunstig moment, ik ben u te hulp gekomen op een dag van bevrijding. Het is nu het gunstige ogenblik, het is nu de dag van bevrijding!"

Op een bidstond sprak iemand het volgende over mij uit: Ik ervaar dat je in een gevangenis zit, de deur staat open maar je moet er zelf uitstappen! Toen ik weer naar buiten liep begreep ik dat God mij nu meerdere malen duidelijk gemaakt had dat ik zelf uit moest stappen. Ik moest die dingen gaan doen waar ik zo ontzettend bang voor was. Ik moest die dingen gaan doen die bij een volwassen man passen. Die dingen waar ik ook zo naar verlangde! Ik zei tegen de Heer: "Heer, ik wil het zo graag, maar ik kan het niet, ik ben zo bang!" Het antwoord wat de Heer me toen gaf was zo verrassend! Daar heb ik het onderstaande gedicht over geschreven. Ik ben gaan doen wat de Heer gezegd heeft. Ik kies ervoor om nu te accepteren dat ik ook man ben met alle dingen die daar bijhoren. Dat geeft zoveel vrijheid en vreugde. God is goed!

De wereld is mooi

De wereld is mooi
Voor mensen zoals jij

Voor mensen die kunnen lachen
Voor mensen die kunnen huilen

Die genieten van het leven
Geven en ontvangen

De wereld is mooi
Voor mensen zoals jij

Je hebt een eigen mening
Dromen om voor te leven

Vrienden die je bemoedigen
Vrienden om voor te zorgen

De wereld is mooi
Voor mensen zoals jij

Ik wist niet, Heer,
hoe ik daar kan komen
Ik was verdwaald en zat vast

De wereld is mooi...
Voor wie er bij kan

De wereld is mooi...
Maar niet voor mij

Kom eruit! hoor ik mensen schreeuwen
Kom eruit! Uit dat gevang

Heer, ik zou wel willen,
want ik zie, de deur is open
Maar ik ben zo bang, voor de weg eruit

Ik wil wel, Heer, maar zeg me hoe
Ik zal komen, Heer, omdat U zegt:
"Ik ben er al!"

Bakens in de storm

door Hilda Sol

Sinds een aantal jaren heb ik de gewoonte om aan het eind van het oude jaar of aan het begin van het nieuwe jaar een tekst uit de bijbel te kiezen en deze voor mezelf tot ‘tekst van het jaar’ te maken. Blijkbaar voor mij een goede gewoonte, want deze bestaat nu al sinds begin jaren negentig. Waarom ik dat doe? Toen ik er destijds mee begon, stond mijn leven aardig op zijn kop. Met enige regelmaat had ik persoonlijke gesprekken met een hulpverlener van EHAH (nu Different) vanwege mijn strijd met homoseksuele gevoelens. Er gebeurde veel in mijn leven en ik werd soms heen en weer geslingerd tussen hoop en wanhoop, tussen rust en grote onrust. Af en toe stormde het behoorlijk in mijn leven.

Juist in die tijd waren er steeds bijbelteksten die mij bijzonder aanmoedigden en mij hielpen om staande te blijven in mijn geloof. Ik klampte mij eraan vast alsof het bakens in de storm van mijn bestaan waren. Zo kwam ik ertoe om elk nieuw jaar een bijbeltekst tot ‘mijn tekst van het jaar’ te maken. Deze tekst vergezelde me gedurende het jaar. Ik putte er vaak kracht, moed en bijstand uit, hoewel dat de ene keer meer was dan de andere keer. En ook dit jaar was het weer het geval: ergens rond de feestdagen begon het weer te borrelen. Het hield me bezig en ik had oren en ogen geopend voor wat er op mijn pad kwam: misschien zou ‘mijn tekst’ erbij zitten.

Tekst van het jaar

In 1992 begon ik mijn gewoonte met Psalm 30:12: *“Mijn rouwklacht hebt Gij veranderd in een reidans, mijn rouwkleed hebt Gij losgemaakt, met vreugde mij omgord”*.

Wat een toepasselijke tekst dat jaar! Het was in een periode van intensieve gesprekken met een hulpverlener waarbij ik door een proces ging waarin er van alles met en in mij gebeurde. Juist

in dat jaar bemerkte ik dat er iets in mij veranderde en dat gaf een groot gevoel van opluchting en bevrijding. Tot die tijd voelde ik mij vaak gebonden in mijn homoseksuele verlangens. Ik kon er niet los van komen; het beheerste me voortdurend. Maar langzamerhand ervoer ik hoe er ruimte kwam, alsof die

Soms sprak ik deze tekst hardop uit

banden losgemaakt werden en ik bevrijd werd van die beknelling. Ik leerde in Gods kracht om over mijn gevoelens te heersen; ze waren niet langer de baas over mijn leven. De strijd met homoseksuele gevoelens was niet weg, maar werd minder hevig, zwakte af en ik werd er niet langer door overspoeld. Een grote verandering waar ik enorm blij mee was: ik kon mij identificeren met de genoemde woorden uit Psalm 30.

Een aantal jaren later koos ik als ‘tekst van het jaar’ 2 Timotheüs 2:13: *“Indien*

wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw, want Zichzelf verloochen kan Hij niet”.

In die periode waren er enerzijds momenten dat ik het gevoel had het leven helemaal aan te kunnen, terwijl ik anderzijds zo ineens weer terugviel in oude zondige denkpatronen en daarbij soms ook de verkeerde keuzes maakte. Die confrontaties met mijn eigen zwakheden konden mij moedeloos maken. Waar was op die momenten mijn geloof waar ik zo vol van was? Het ontbrak mij dan soms aan moed om ‘overeind te komen’, om opnieuw mijn hand in Gods hand te leggen en samen met Hem verder te gaan. Terwijl ik óók zag dat er wel degelijk veel gebeurde in mijn leven en er dingen veranderden waaruit Gods trouw sprak.

Die tekst uit 2 Timotheüs werd voor mij ook weer zo’n baken in mijn leven. Soms sprak ik deze tekst hardop uit. De ene keer deed het me weinig, terwijl ik er de andere keer kracht en bemoediging uit putte. Ik geloof nog steeds dat God een God van eeuwigdurende trouw is en dat bij Hem geen spoor van verandering is.

Gods huis

En zo kwam ook het jaar 2007 in zicht. Thema’s die mij de afgelopen maanden en rond de jaarwisseling veel bezighielden waren: verblijven in het huis des Heren, leven in Gods tegenwoordigheid, leven in vertrouwelijke omgang met God. Verschillende omschrijvingen die eigenlijk hetzelfde uitdrukken.

Thema’s die mij raken omdat ze een verlangen van mijn hart verwoorden. David kende dat verlangen ook en hij heeft dat zo prachtig onder woorden gebracht in de psalmen. Twee tekstgedeelten uit zijn psalmen wil ik citeren: *“Here, ik heb lief de stede van uw huis, de woonplaats van uw heerlijkheid”* (Psalm

26:8).

“Eén ding heb ik van de Here gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren al de dagen van mijn leven, om de liefelijkheid des Heren te aanschouwen, en om te onderzoeken in zijn tempel” (Psalm 27:4).

Het was Davids hartsverlangen om veel tijd door te brengen in Gods huis, om te verblijven in de tegenwoordigheid van de Here God. Dat was zijn grote passie, zijn grote liefde. Hij wilde iets zien, iets proeven van de liefelijkheid van God en leren over Hem. En hij gaf er deze schitterende woorden aan.

David schrijft over Gods woonplaats, over het huis des Heren, over Gods tempel. In die tijd woonde God in een met handen gemaakt heiligdom: eerst de tabernakel en later de tempel. God verkoos het om zo te midden van zijn volk te verblijven. Wij weten uit het Nieuwe Testament dat God door Zijn Geest en door het geloof nu woont in elke gelovige afzonderlijk (1 Korinthiërs 6:19-20). Ons lichaam is een tempel van Gods Geest. Het feest van Pinksterten!

Is dat niet bijzonder: God die ervoor kiest om in jou en mij te wonen?! Er is geen pelgrimstocht naar Jeruzalem voor nodig om God te ontmoeten. God woont in ons door Zijn Geest. En we weten wat het God heeft gekost, namelijk het offer van zijn Zoon Jezus Christus.

Herder

Alles overwegende leidden mijn gedachten mij naar Johannes 15:4a: *“Blijf in Mij, dan blijf Ik in jou”* (NBV). Als je Gods kind bent, mag je weten dat de Here Jezus door zijn Geest in jou woont. Wat een voorrecht! Maar ook wat een verantwoordelijkheid, want

het betekent wel dat jij ervoor moet zorgen dat je in Hem blijft. Die twee gaan samen. Hij in jou, jij in Hem. Komt dit niet overeen met het leven vanuit dezelfde tegenwoordigheid van de Here God waar David het ten diepste over heeft in Psalm 26 en 27 en waar zijn verlangen naar uit gaat? De vraag die het bij mij oproept is, hoe je het ‘in Hem blijven’ concreet maakt in je leven. Ik denk aan het beeld van een herder met zijn kudde schapen. Schapen zijn het veiligst als ze dichtbij de herder blijven, ervan uitgaande dat de herder betrouwbaar is. Zodra schapen afdwalen van de herder liggen er allerlei

Ik klampte mij elke keer weer vast aan zijn Woord

gevaren op de loer: wilde dieren op zoek naar een prooi, afronden en steile hellingen, moeilijk begaanbare paden. Door dichtbij de herder te blijven kan deze ervoor zorgen dat wilde dieren op afstand blijven, houdt hij zijn schapen uit de buurt van afronden en steile hellingen en zal hij de schapen leiden over rotsachtige soms haast onbegaanbare paden zonder dat ze struikelen en zich bezeren. De Here Jezus is onze goede Herder. In Hem blijven betekent steeds gericht zijn op Hem, luisteren naar zijn stem en Hem volgen. Door zo te leven worden we voor veel narigheid gespaard en zijn we veilig onder zijn hoede. Als we op Hem gericht zijn in alle omstandigheden van ons leven, heeft de vijand weinig kans om binnen te dringen in ons leven. Verleidingen zullen we dan

beter kunnen weerstaan en hoe onbegaanbaar onze levensweg soms ook lijkt, Hij zal ons langs de grootste obstakels leiden en in alles voorzien wat wij nodig hebben.

Hoe kun je gefocust zijn en blijven op de Herder? Door Hem voortdurend te zoeken en te volgen. Dat houdt in dat je regelmatig de bijbel leest waarin Hij zich laat kennen en in gehoorzaamheid doet wat Hij van je vraagt. Ook is het belangrijk dat je de stem van de Herder leert te verstaan door steeds momenten te hebben waarbij je de stilte zoekt om alleen met God te zijn, om alles bij Hem te brengen wat je bezighoudt, maar ook om stil te zijn en Hem de gelegenheid te geven om tot je hart te spreken.

Kiezen

Door de jaren van worstelen heen, bleef het toch mijn sterke verlangen om steeds op God gericht te zijn en het van Hem te verwachten. Ik ben dankbaar voor zijn genade en kracht die mij door deze jaren geleid hebben. In al die tijd klampte ik mij elke keer weer vast aan zijn Woord als de enige waarheid en Hij hield mij vast! Ik geloof dat deze keus heel essentieel is om te overleven in een wereld die vol verleiding en bedrog is. De juiste keuzes maken is erg belangrijk. Om te kiezen voor je geloof in God en het gehoorzaam volgen van Hem. Om steeds gefocust te zijn op de goede Herder en je leven met Hem te vullen.

Ik zou je willen uitdagen om die keus voor Hem te maken. Laat dit ook blijken op alle terreinen van je leven door het goede en opbouwende te kiezen en dit te betrekken op bijvoorbeeld alles wat je leest, alles waar je naar kijkt (TV, PC), de mensen waar je mee omgaat. Het is voor ons zo

Ontmoetingsweekend van 5 tot 7 oktober

Zoals je ondertussen waarschijnlijk weet wordt er vanwege het 25-jarig bestaan van Stichting Onze Weg dit jaar een ontmoetingsweekend georganiseerd. Het weekend met als thema "Leven in verbondenheid" wordt gehouden van 5 tot 7 oktober 2007 in Buitencentrum "de Stoppelberg" te Beekbergen. Als sprekers voor dit weekend zijn uitgenodigd: Auke van Slooten, Marina de Jooede en Reitze Siebesma. Zij zullen samen met ons gaan nadenken over onze relatie met God, onze relatie met onszelf en onze relatie met onze naaste, dit alles naar aanleiding van Mattheüs 22:37-39. Muzikale medewerking zal verleend worden door Celeste Yohai. Buitencentrum de Stoppelberg in Beekbergen ligt in een mooie bosrijke omgeving, er zal zeker ook gelegenheid zijn om van deze omgeving te gaan genieten door middel van een wandeling.

In het vorige nummer van *BinnensteBuiten* heb je een informatiefolder met opgave formulier voor dit weekend kunnen aantreffen. In geval dat je deze informatiefolder niet meer hebt, kun je voor verdere informatie of opgave voor het weekend op de website kijken of telefonisch contact met ons opnemen. Wacht niet te lang met opgeven, het aantal beschikbare plaatsen is beperkt!

Website: www.onzeweg.nl
E-mail: info@onzeweg.nl
Telefoon: 0318-438138

(vervolg van pag. 13)

belangrijk om mensen om je heen te hebben met wie je goed kunt praten en die je ook bevragen over je manier van leven (accountability). Kies dus heel bewust voor de juiste invloeden in je leven die jou kunnen helpen om op Gods weg te blijven, om in Hem te blijven.

Woorden van dezelfde strekking gebruikte Jetteke Noordzij in haar toespraak tijdens de jaarlijkse ontmoetingsdag van stichting Onze Weg in november 2006. Haar oproep was om gefocust te zijn op de Here Jezus en zij legde het begrip 'focus' als volgt uit:

Fully given = geef je volledig

Obedient listening = luister gehoorzaam

Christ centered = Christus als referentiepunt

Upward = richt je omhoog, naar God

Single-hearted = richt je hart alleen op Hem

Het is zo belangrijk om de Herder in het oog te houden en Hem te volgen in het leven.

Hij roept ons op: "Blijf in Mij, dan blijf ik in jou".

Een tekst die mij er het komende jaar steeds opnieuw aan zal herinneren om mijn blik op de Here Jezus gericht te houden.

Oproep

Aangesproken door de getuigenissen in dit nummer? Zelf ook ervaren dat God echt dingen in je leven doet? Misschien wil jij ook anderen bemoeiden met jouw getuigenis. De redactie van *BinnensteBuiten* wil graag ook jouw verhaal (al dan niet anoniem) plaatsen. Stuur je reactie naar:
Stichting Onze Weg
Postbus 30341
6803 AH Arnhem
of mail naar: info@onzeweg.nl.

Nog geen abonnee van *BinnensteBuiten*?

Laat het ons weten als u nog geen abonnee bent van *BinnensteBuiten* en ons blad graag wilt ontvangen. Wij sturen *BinnensteBuiten* vier keer per jaar gratis toe aan ieder die zich hiervoor opgeeft. Het is ook mogelijk om de elektronische versie te ontvangen van ons blad.

Schrijf naar:
Stichting Onze Weg
Postbus 30341
6803 AH Arnhem
U kunt zich ook per e-mail abonneren:
info@onzeweg.nl

Wilt u aangeven of u *BinnensteBuiten* per post wilt ontvangen of dat u belangstelling hebt voor de elektronische versie?

Gebed gevraagd voor...

BinnensteBuiten kent een aantal vaste rubrieken. In een nieuwe rubriek willen we gebedsonderwerpen noemen die door bestuur en redactie worden aangereikt. In de Bijbel lezen we hoe gebed een belangrijke plaats mag innemen in het leven van de christen en in christelijk werk. Het feit dat BinnensteBuiten een kwartaalblad is, heeft beperkingen. Wat twee maanden geleden actueel was, kan vandaag op de achtergrond zijn geraakt. Dit proberen we op te vangen door vlak voordat BinnensteBuiten naar de drukker gaat nog gebedspunten toe te voegen of zaken aan te vullen. Andere gebedsonderwerpen worden in mindere mate bepaald door de actualiteit.

- Dank God dat stichting Onze Weg dit jaar haar 25-jarig bestaan viert en al zolang door middel van allerlei activiteiten haar gedachtegoed rond homoseksualiteit kon laten horen.

- Vijfentwintig jaar Onze Weg is een goede aanleiding om ons gedachtegoed onder de aandacht te brengen van een breed publiek. We willen dat doen door het komende septembernummer van *BinnensteBuiten* in een feestelijk jasje te steken (kleurenuittgave) en dit nummer niet alleen naar onze abonnees te versturen maar ook naar tal van kerken en christelijke organisaties. Bid dat de voorbereidingen goed mogen verlopen en dat we met dit nummer veel mensen mogen bereiken.

- In het kader van dit jubileum wordt van 5 tot 7 oktober een ontmoetingsweekend georganiseerd. Bid voor het comité dat het weekend voorbereidt, voor de sprekers en de deelnemers. Bid dat Gods zegen op dit weekend mag rusten en dat het een positieve uitwerking mag hebben op al degenen die bij dit weekend betrokken zijn.

- Dank voor de christenen in de regering. Bid voor hen dat ze zullen blijven opkomen voor christelijke waarden en normen ook op het terrein van (homo)seksualiteit en dat ook ons standpunt gehoord mag worden.

- Een tijdje geleden was er veel ophef rond de kwestie van de trouwambtenaren die weigeren homohuwelijken te sluiten. Bid voor de regering en de leden van de Tweede Kamer, dat ze op het moment dat deze kwestie opnieuw gaat spelen ze op een goede manier hiermee om zullen gaan en besluiten zullen nemen die ten goede komen voor ons land. Bid voor de christenen onder hen die vasthouden aan een bijbelse visie op seksualiteit, dat ze op een wijze manier met deze kwestie om zullen gaan.

- Van 11 tot 14 juni vond in Denemarken een leidersconferentie plaats georganiseerd door LINC – Live in Christ (voorheen Exodus Europe). Zeven organisaties uit verschillende Europese landen maken deel uit van LINC waaronder Stichting Onze Weg, Different Nederland en Different Vlaanderen. Bid dat de contacten tussen de deelnemende organisaties opbouwend en bemoedigend mogen zijn. Bid dat nieuwe organisaties zich mogen aanmelden.

- Het onderwerp homoseksualiteit is voortdurend in het nieuws. In ondermeer Polen en Rusland zien we een sterk verzet tegen homo-emancipatie. In Engeland is men dan weer juist bezig met verregaande wetgeving die discriminatie van homoseksuelen beoogt

**Want het gebed van een
rechtvaardige is krachtig en mist
zijn uitwerking niet!
Jak.5:16b**

tegen te gaan. In ons eigen land zijn velen opgeschrikt door een incident in Groningen waarbij homoseksuelen geïnjecteerd zijn door bloed dat met HIV besmet was. Bid dat christenen zich niet zullen laten leiden door emoties van het moment maar vanuit bewogenheid mogen omgaan met homoseksuele mensen in hun omgeving en daarbij trouw zullen blijven aan bijbelse waarden.

Manna

Ik ben het brood des levens (Joh. 6:48)

door Johan Berkhof

Ik ben – dat is Gods Naam – Dat is Hij zelf – zo maakt Hij zich bekend.
Ik ben – van eeuwigheid tot eeuwigheid dezelfde.
Ik ben – het begin en het einde, soeverein , alles omspannend.
Ik ben – Verlosser, Gebieder, Machthebber.
Ik ben – de Bron van al het leven, van alles wat is.

Daarom ook :

Ik ben – het Brood.

God roept in het leven en geeft de mogelijkheden om dat leven in stand te houden.

Hij zorgt voor licht, lucht en water. Ordent dit alles en brengt het binnen bereik.

Iets daar over lezen we in Jes.40:12

*Wie mat de wateren in zijn holle hand,vatte de hemelen in een span,
het stof der aarde in een beker?*

Aan Hem behoort ook alles toe wat tot voedsel, tot instandhouding van dat leven kan dienen.

We lezen daarover in Psalm 50:10-12

Want van mij is alle wild van het woud, de dieren op de duizend bergen,

alle vogels van de bergen ken ik, wat zich op het veld roert hoort bij mij,

Krijg ik honger dan zeg ik het niet aan jou, want van mij is de wereld en wat haar vervult.

Hem behoren ook de middelen toe om zich te kunnen verschaffen wat nodig is voor dat leven.

Hag. 2:8

Aan mij is het zilver, aan mij is het goud, is de tijding van de Ene, de Omschaarde.

Ik ben – het Brood – des Levens .

Christus: Gods brood uit de hemel. Leeftocht voor vandaag, morgen en voor altijd!

Joh . 6 : 51

Ik ben het levende brood dat neergedaald is uit de hemel; als iemand eet van dit brood zal hij leven tot in eeuwigheid.

Leven is gemeenschap, en Christus, het levende brood, brengt ons in de gemeenschap met God.

Als wij bereid zijn om Gods voedsel uit de hemel te aanvaarden voor ons leven en ons er mee te voeden, houdt Hij ons in het leven totdat we thuiskomen in Kanaän.

Dit brood geeft ons leven en overvloed, vrede, blijdschap, kracht en uithoudingsvermogen.

Deut. 8:3b

opdat hij je tot erkenning zou brengen dat niet bij brood alleen de roodbloedige mens zal leven.

Nee, dat bij al wat voortkomt uit de mond van de Ene de mens zal leven.

En Hebr.1:1

Vele malen en op vele wijzen voorheen heeft God gesproken tot de vaders in de profeten.

Op het laatst, in deze dagen heeft hij gesproken tot ons in een zoon die hij gesteld heeft tot erfgenaam van alles, om wie hij ook de eeuwigheden heeft gemaakt

Jezus zegt : Ik ben – het brood – des levens .

Geciteerde teksten zijn uit de Naardense Bijbel, vert. Pieter Oussoren.